

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

حمد مقدّس از حدود حضرت محموديرا لايق و سزاست كه باسمش مقام محمود ظاهر و بمقامش مقام و رفعاها مقاماً عليّاً باهر اوست قائم مقام حق جلّ جلاله ما بين خلق اوست ختم رُسل و شاه سُبل باو حجاز منور و مجاز بحقيقت مبدل بطحا باب معارف فائز و يثرب بضياء آفتاب ظهور مزين عليه و على آله و اصحابه صلواة الله و سلامه و فضله و الطافه و رحمته و احسانه و بعد نامه آنحبيب فؤاد رسيد فرح لا نهايه دست داد از صحتّ شما روح راحت يافت و از مولود شما قلب بشارت لله الحمد نعمت و رحمت فضل و عطا در صباح و مسا بر دوستانش مبذول فرموده و مي فرمايد السن عالم و اقلام امم از ذكر اين مقام عاجز و قاصر بعد از عرض امام وجهه مولی لسان شفقت باينكلمه مباركه ناطق يا علي اكبر نعمت لا تحصى و عزّت لا تفنى مخصوص اوليای حق بوده و هست قسم بافتاب افق بيان مخصوص انبيا و احبّاي ايشان اسما و صفات الهی در عالم ظاهر و باهر العزة لله و لرسوله و للمؤمنين عزّت همشأن ميطلبند جميع صفات طالب محل و عاشق مقامند و محل اوليا و اصفياي الهی بوده و هستند انك اذا سمعت نداءي و شربت رحيق بياني قم ثمّ ولّ وجهك الى القبلة و قل

الهي الهی لك الحمد بما هديتني الى صراطك المستقيم و علمتني عرفانك و الاقبال اليك و عرقتني توحيد ذاتك و تقدیس نفسك اسئلك بمشارك امرک و مطالع فضلک و مهابط علمک و حکمتک بان تبارک لی ما اعطيتني بجدودک و عطائک و قدر لی و لامّها و لها خير الآخرة و الاولى انک انت مولی الوری و انک انت السامع المجيب

و اما الورقه سمّيناها ظهوريه انتهى

الحمد لله آنحبيب فؤاد مورد عنایت و الطاف واقع اينفانی از حقّ باقی ميطلبند برکت و نعمت از سماء عطا عطا فرمايد اوست معطی و اوست كريم ورقيه اهل عليها سلام الله را سلام ميرسانم و از برای او توفيق طلب مينمايم السلام و الثناء عليكم و على من معكم و على عباد الله الصالحين

خادم

فی ۲۵ شهر ربيع ۱ سنه ۱۳۰۵

قدری هم نبات عنایت شد این شیرینی شما اما شیرینی ما با شماست این طلب ما از حق ميطلبم شما را تأیید فرمايد تا وقتی از اوقات عالم ادا فرمائيد

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←